

Nr 209.

Av herr **Lindqvist** i Stockholm m. fl. *om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande av inkvartering in natura åt vid Stockholms truppförband tjänstgörande underofficerare.*

De hyresförhållanden, som för närvarande äro rådande för underofficerarne vid de många truppförbanden, äro som bekant olika på olika platser i vårt land. Enligt fastställda stater tilldelas de underofficerare, vilka icke kunna beredas inkvartering in natura (fri bostad), ett kontant inkvarteringsbidrag. Dessa bidrag, vilka i landsorten möjligen kunna vara tillräckliga, motsvara i Stockholm icke ens tillnärmelsevis vad som betingas för en bostadslägenhet därstädes.

Vid de flesta av huvudstadens truppförband ha emellertid underofficerarna befriats från de olägenheter, som äro förenade med kontant inkvarteringsersättning därigenom, att de flesta beretts bostad genom kronans försorg och även vid de truppförband, där detta icke i full utsträckning kunnat ske, torde flertalet beretts denna förmån. Kungl. Svea artilleriregementes underofficerare befinna sig dock i en särställning, enär av 54 underofficerare endast 14 åtnjuta bostad in natura. Hit bör också räknas Kungl. Positionsartilleriregementet och Kungl. Svea Ingenjörskår, då vid det förstnämnda blott 16 underofficerare av 34, vid det senare 15 av 28 åtnjuta bostad in natura. Bland de som erhålla inkvarteringsersättning hava av nämnda regementen och kår medräknats 18 musikunderofficerare, vilka torde genom biförtjänster kunna bidra till någon höjning av sina inkomster.

De som härvidlag kommit i en ogynnsam ekonomisk ställning äro de i Stockholm bosatta truppunderofficerarne, vilka icke erhålla bostäder av kronan utan måste nöja sig med det ytterst otillräckliga inkvarteringsbidraget.

På grund av de oerhört höga hyrorna och nära nog omöjligheten att erhålla smålägenheter i närheten av regementenas kasärner, ha åt-

skilliga nödgats söka sig bostäder längre bort, vilket å sin sida medför andra olägenheter. Tjänstgöringen är i många fall sådan, att de måste begiva sig hemifrån på morgonen och då avståndet icke medger att under uppehållen mellan övningarna besöka hemmet, måste mången gång måltiderna intagas i mässen, vilket för en gift person varken ur familjelivets synpunkt eller med hänsyn till ekonomien är tillfredsställande.

Dessa förhållanden, som varit rådande sedan många år tillbaka, ha icke kunnat undgå att menligt inverka på dessa underofficerare i ekonomiskt hänseende. För att om möjligt få en ändring till det bättre härutinnan ha underofficerarne vid Kungl. Svea artilleriregemente vid två tillfällen, åren 1910 och 1912, ingått till Kungl. Maj:t med skrivelse i ämnet. Å båda dessa skrivelser erhöles likalydande svar: »att skrivelsen icke för närvarande kunde föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd», sista gången enligt uppgift av den anledningen, att den dåvarande regeringen hade för avsikt att inom en nära framtid verkställa regementets förflyttning till Järvafältet.

Numera tyckes emellertid denna fråga ha kommit i ett annat läge. Att döma av de omfattande förslag till omändring av kasärnen, vilka nyligen uppgjorts, tyckes meningen vara, att Kungl. Svea artilleriregemente fortfarande under en följd av år skall vara förlagt i sin nuvarande kasärn. Härigenom har för kåren betagits utsikten att inom överskådlig tid vinna en förändring till det bättre i sin bostadsfråga.

Det är således icke att undra på, att många familjefäder bland dem med verklig oro och bekymmer se framtiden an.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen må besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t vidtaga åtgärder i syfte att snarast möjligt bereda vid Stockholms truppförband tjänstgörande truppunderofficerare in-kvartering in natura.

Stockholm den 6 februari 1916.

Herm. Lindqvist.

Ernst Söderberg.

Knut. A. Tengdahl.
